

Károly szegedi ítélőtáblai bírósági joggyakorlatot a szabadkai járásbíróhoz jegyzővé, *Romancsik Mihály* szegedi királyi törvényszéki írnokot a csongrádi járásbíróhoz telekkönyvvezetővé nevezte ki.

— **Hamza Géza ítélőtáblai elnök.** Hamza Gézát, a szegedi törvényszék volt elnökét, aki mint táblabíró jött Szegedre és az utóbbi időben a kolozsvári ítélőtáblánál mint tanácselnök működött, a hivatalos lap szombati híradása szerint, a király a pozsonyi ítélőtábla elnökévé nevezte ki.

— **Árdragítók.** Nagygyörgy Jánosné fekete-széli lakos, a szombati hetipiácra 3 korona 60 fillért kért 30 deka szalonnáért, Simon Ferencné pedig egy koronáért árulta a tej literjét. Előállították őket a rendőrség, ahol dr. *Temesváry Géza* kihágási bíró Nagygyörgy Jánosné 15 napi elzárásra és 100 korona pénzbüntetésre, Simonné pedig 20 napi elzárásra és 200 korona pénzbüntetésre ítélte.

— **Cukorborsó vetőmag.** A Monori Magyar Magtenyésztési Részvénytársaság átiratban értesítette Szeged hatóságát, hogy nagyszerű minőségű borsóvetőmaggal rendelkezik. Aki nek cukorborsó vetőmagra van szüksége, forduljon a Magyar Magtenyésztési Részvénytársasághoz.

— **Méhészeti szakelőadás Szegeden.** Mint korábban már megírtuk a *Méhész Ujság* szerkesztője február hó 25-én délután 4 órakor rendezte a városháza közgyűlési termében második nagy méhészeti szakelőadását. Az előadás éppúgy, mint a korábbi mindenvalószínűség mellett igen látogatott lesz, mivel a közeli vidékről is számosan bejelentették részvételüket. Aki fenntartott helyre igényt tartanak és telefonon eziránt a főispáni hivatalhoz fordulnak a kívánt hely részükre fenntartatik. (Telefon: 601.) Az előadást a már ismertetett tárgysorozat mellett tartják meg s különös fő érdekessége *Karácsonyi Aladárné és Ludvig Ede* előadása, kik úgy a kezdő, mint gyakorlott méhészekhez, valamint a nem méhészkedő közönséghez alkalmazkodva tartják meg előadásukat. Előadás végeztével a rokkant katonáknak mézes süteményeket fog Karácsonyiné kiosztani.

— **A főorvos felhívása a közönséghez.** Dr. *Wolf Ferenc* tisztifőorvos a közegészségügyi viszonyok szanálása érdekében felhívással fordul a közönséghez: A közönségnek egy kis jóindulata és fegyelmezettsége — mondja a főorvos — lényegesen tudna segíteni a helyzeten, ha a kerületi orvost, mint a privát orvost is a hívásáról reggel 8 óráig értesitené. Ebben az esetben az orvos a látogatások beosztását úgy intézhetné, hogy a hívások még aznap elintézését nyerhessenek. A főorvos arra is felhívja a közönség figyelmét, hogy sürgős orvosi segély szükségének esetén, például vérzés, hirtelen rosszullét, bármilyen baleset, esontörés stb. közvetlenül a mentőkhöz folyamodjanak, akik a beteget haladéktalanul a kórházba fogják szállítani.

— **A rekvirált készletek beszolgáltatása.** Báró *Kürthy Lajos* az Országos Közélemezési Hivatal elnöke távirati rendeletet intézett Szeged polgármesteri hivatalához, amelynek értelmében a rekvirált készleteket most már mindenki haladéktalanul beszolgáltatni köteles. Aki ezt elmulasztaná, az ellen megindul a kihágási eljárás.

— **Gondoskodás a rokkantokról.** A Rokkantügyi Hivatal szombaton leiratot intézett dr. *Somogyi Szilveszter* polgármesterhez, amelyben értesíti, hogy Péstvármegye közönsége megvásárolta a váci Kobrak-cég kereseti telpét, hogy ott a Rokkantügyi Hivatal a rokkant katonák részére ipari kereseti telepet létesítsen. A rokkant katonák váci kereseti telepének az a célja, hogy a különösen megbízható és munkás, de esonkultságának és bénaságának következtében magánmunkaadóknál célszerűen el nem helyezhető rokkantak megélhetését közös munkájuk szervezésével és értékesítésével biztosítsa. A kereseti telepen fölvehetőek lesznek azon súlyosabban rokkanttá vált (lábamputált, bénalábú) vagyontalan, elsősorban családost és feddhetlen, erkölcsös életű katonák, akik: a) rokkanttá válásuk előtt a bőrpari valamely ágát, mint önálló mesterek üzték; b) rokkanttá válásuk előtt a bőrpariban mint segédek működtek; c) a magyar királyi Rokkantügyi Hivatal rokkantiskoláinak bőr-

ipari tanmühelyében kiképzést és az ipari üzésére képesítést nyertek. A váci telep a bőrpari szakiskola jellegével fog birni. A rokkantak számára 60 családi házat is építenek, amelyeket elsősorban a legsúlyosabb rokkantak és legalább 3 gyermekes családapák fognak kapni. A leirat kéri a polgármestert, hogy a törvényhatóság területén tartózkodó rokkantak figyelmét ezekre az előnyökre hívja föl.

— **Termeljünk paradicsomot.** A polgármesteri hivatal közli: Az északi és skandináv államok a háboru okozta viszonyok következtében a paradicsomot használják konzerváló szernek. Így remény van rá, hogy a paradicsomban az idén igen nagy lesz a kereslet és azt jó áron lehet értékesíteni. A paradicsom-termelés fokozása ezek szerint egy állami, mint magánérdek szempontjából kívánatos.

— **A szegedi kávéosok néhány hét előtt** kérvényt intéztek *Sándor János* belügyminiszterhez, amelyben a zárórának éjjeli 11 óra helyett éjjeli 12 órában való megállapítását kérték. A belügyminiszter most leiratban értesítette Szeged polgármesteri hivatalát, hogy az időközben megjelent szigorított zárórarendelet is akadályozza a kérelem teljesítésének lehetőségét.

— **Rekvirálják a kilincseket.** A hivatalos lap szombati száma rendeletet közöl a fellestelt ajtóveretek hadi célokra való igénybeveteléről, kicseréléséről és beszolgáltatásáról. Az igénybevett veretek a következők: 1. kilincsek és gombok, 2. kilincsrozsák, 3. kulcslyukpaizsok, 4. zárpaizsok és 5. ajtófogantyúk. A kicseréléssel megbízott vállalatok vagy szervek alkalmazottaikat igazolvánnyal látják el, hogy a vállalat a kicserélés végrehajtásával meg van bízva. A kicserélési munka megkezdését előre ki kell hirdetni. A kicserélő vállalatok vagy szervek alkalmazottainak az épületbe, lakásba, üzlethelyiségekbe való belépését mindenki köteles megengedni. A rendelet ellen vétők elzárással büntethetők.

— **Üdvözlét az olasz frontról.** A következő tábori levelezőlapot kaptuk: *Szántó Lukács* szakaszvezető, *Kiss Zoltán* önkéntes őrzető,

A párisit Páris nélkül alig lehet elképzelni. Megjelenésével, viselkedésével hozzáidomult városához és az első pillanatra meglátszik róla a párisi. És mégis mily nagy különbség van párisi és párisi között!

Mily élesek a határfalak az egyes társadalmi rétegek közt s mily nagy arisztokrácia van a látszólagos demokráciában!

A Faubourg St-Germain, az egykori zajos Szajna-jobbparti városnegyed, széles boulevardjával, szűk, hidegen előkelő utcáival, vár szilárdságú palotáival, csendes és néptelen lett a köztársaság alatt.

Az arisztokrácia, a royalisták, bonapartisták visszavonultak s nem törődnek az ország dolgaival, Nyáron leutaznak birtokaikra, télen pedig a Faubourg palotáiba költözködni be s a cimeres kapuk nappal is zárt tölgyfa ajtaja csak nagy ritkán nyílik ki és ad utat a ház ura fogatának.

Csak az est árulja el, hogy a palotákban a téli napokon mozgalmas élet van, a csillárok kivillanó fénye sejteti, hogy a visszavonult arisztokrácia termeiben élénkség uralkodik.

Történelmi nagy nevek viselői többnyire egymással köblekednek, a Quartier-St. Germain a maga saját külön életét éli és palotáinak urai egymásnak adják a látogatást.

A régi divatu Louis XXV. stílus, vagy rococo és empire szalonokban titkos álmodat szönek az elmúlt nagy időkről és visszavágyják a régi fényt és pompát, amikor még a Tuileriákban volt „Empereur” reményteljesen szövik a tervezgetések fátyolát és tárgyalják a „Roi” utódjának eshetőségeit.

Még itt is igen eltérők a nuance-ok.

A bonapartisták a császárra esküsznek, a royalisták, a bourbonok és ismét még egy árnyalat, az orleanisták az orleansi ház szerencse csillagának feljövételét várják.

Esős téli napokon az ódivatu ősi termekben, melyeknek főekessége a sevesi vázakkal diszitett széles kandalló, folyik le a haute-arisztokrácia társadalmi élete.

Sokkal zajcsabb életet él a harmadik köztársaság vezető társadalmi.

A bourgeoisie-ből kialakult újabb keletű pénz-arisztokrácia, az elegáns Champs-Élysées-ben lakik, az amerikai milliárdosok pedig a csendesebb Étoile-avenue-ket foglalták le maguknak, palotáik ott vannak egymás mellett, valóságos angol és amerikai városnegyedeket alkotva.

A Champs-Élysées-ben, annak palotáiban zajlanak le a hautesaison fényes estélyei, az ötletesnél-ötletesebb ujszerűségek, amelyek azután szóbszéd tárgyát képezik az egész világon.

A meggazdagodott francia polgárokkal vetekednek az amerikai milliárdosok, az ujonnan épült Hotel-óriások pompával berendezett szalonjaikban adják ebédjeiket.

A fényes Café-restaurantok-ban pezseg az élet, az operanegyed vendéglőiben diszkrétan ebédelnek, a Montmartre mulatóiban fehér mellényes, frakkos gavallérok hozatják a drága étkeket s töltögetik a gyöngyöző pezsgót, a clubokban is élénk az élet, vígan folyik a játék és a színházak is telve vannak. Éjjeli 12-kor végződik a nagy opera előadása, az elegáns hölgyek tündéri látványa vonul

el a bámuló előtt.

Lakkeszűmés fehérnadrágos, lófarksisakos gárdisták állnak diszben az opera előtt, autók százai robognak el s a Café-de-La-Paix, a Café-de-Paris megtelik a soupé-hoz ülőkkel. Éjjel egy órakor él és élénkül meg jobban Páris s éli vig, vidám, gondtalan életét.

Az eső, a párisi tél esője lassan szítál, de azért sokan kiülnek a Cafék teraszára s a parázsló szénrel töltött vasketrecek mellé telepednek és beburkolózva szüresölik forró italukat, meglegedetten nézve az elvonuló sokaságot, a tova sikló autókat.

A szalonokban is forró a levegő, a különböző parfümök illata összevegyül, bódítóvá tesz, a vendégek bicsuzkodnak s a lakájok szertartásosan nyitják a kocsik ajtajait.

A Montmartre-on is vig az élet. A kora reggeli órákban ébredő gyenge nap alig bírja elzavarni a mulatókat, a piros frakkos cigány még huzza a vad amerikai muzsikát és a mulató Páris az ébredő munkás Párisal találkozik.

Ilyen volt a békés boldog életű Páris és most itthon a hó nagy pelyhekben szállingózik. Leesik az utca kövezetére, diadalmasan megbirkózik, hiszen segítségére van az erős fagy, lerakódik, szorosan egymásba fonódik, erős réteget alkot, mely ropog a járók lábai alatt. Fehérre varázsolja az egész tájékat.

Ilyenkor, ilyen téli napon az ablaknál állva, a gomolygó hó láttára visszajönnek a régi emlékek. Jól esik rájuk gondolni, visszazogondolni azokra a napokra és kedves emlékekre, amelyek talán soha vissza nem jönnek, . . . a párisi életre, a párisi télre.